

L É P C S Ő K

XII. évfolyam 9. 10. szám 2012. szeptember 2.

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

**A tartalomból: A „Hit” és az „Új evangelizáció éve”
Ha erőtlén vagyok, akkor vagyok erős
Ma találkozhatok Istennel
A szentmise értékei
A magány csapdájában (folytatás)
Veni Sancte Spiritus!**

Szentmise szándékok szeptember hónapban

1. +Szénási Zsolt 1. évf.
2. +Gazdag István és +Szülei (8.00)
Az egyházközség híveiért (11.00)
+Csernák Mihályné, +Férje, +Szülei és összes +Hozzá tartozóik (18.00)
3. +Dr. Tihanyi József és +Szülei
4. A 24 órás szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért
5. +Molnár Lajos és neje +Sárvári Anna
6. +Iványi Imre, +leánya Judit, +Szülők és +Hozzá tartozók
7. Jézus Szíve tiszt. engesztelésül; +Turai István, +Neje, +Szülők és +Hozzá tartozók
8. +Burik Józsefné, +Férje, +Fiuk és összes +Hozzá tartozó
9. +Ellenbacher Mihály, +Szülei és összes +Hozzá tartozó (8.00)
+Markó István 40. évf. (11.00)
+Baran József, +Szülei és összes +Hozzá tartozóik (18.00)
10. +Berta József, +Neje és összes +Hozzá tartozóik
11. A Szűzanya tiszteletére
12. +Kriger János 7. évf., +Attila fia és +Hozzá tartozók
13. +Zlatnik László, +Édesapja 15. évf. és +Nagyszülők
14. +Fazekas József, +Neje, +János vejük és +Attila unokájuk
15. +id. Kiss Sándorné és +Férje
16. +Fera Mihály, +neje Hanák Erzsébet és összes +Hozzá tartozóik (8.00)
..... (11.00)
+Gróf Mihály és +Szülei (18.00)
17. +Édesapa és összes +Hozzá tartozó
18.
19.
20. +Dián András
21.
22. +Barna László, +felesége Hovanyecz Anna és +Szüleik
23. A Brassói család összes +Hozzá tartozói (8.00)
+Balajti János, +fia János, +Szülők és +László (11.00)
+Hitkó István és +Felesége (18.00)
24.
25.
26.
27. +Ohád nagyszülők és +János unokájuk
27.
29. +Rozmüller Mihály és +neje Turai Teréz
30. Az Egyházközség szeptemberben elhunyt hívei (8.00)
+Ilona (11.00)
+ifj. Burkovics Péter, +Hajósi István, neje +Brancs Mária, +Szüleik és összes +Hozzá tartozóik (18.00)

Gondolatébresztő...

A „HIT” ÉS AZ „ÚJ EVANGELIZÁCIÓ ÉVE”

Legyünk a Jézussal való találkozás örömteli tanúi

A Szentatya által meghirdetett Hit éve 2012. október 11-én kezdődik és 2013. november 24-én ér véget.

A *Porta Fidei* apostoli levéllel meghirdetett év rendkívüli alkalom lesz a Jézus Krisztussal való megújult találkozásra.

„Nem szabad megengednünk, hogy a só ízét veszítse és a világosságot véka alatt tartsák (ld: Mt 5,13-16).

A mai ember is érezheti annak vágyát, ahogy a szamariai asszony a kút-hoz ment, hogy Jézust hallgassa, aki arra hív meg, hogy higgyünk benne és merítsünk abból a forrásból, melyből az élő víz szökell fel (ld: Jn 4,14). Újra kedvet kell találnunk abban, hogy Istennek az Egyház által hűségesen áthagyományozott szavával és az élet kenyerével táplálkozzunk – ezek adományok, amelyek mindenkinek erősítésül szolgálnak, aki az ő tanítványa lesz (ld: Jn 6,51). Jézus tanítása ugyanis még a mi napjainkban is ugyanakkora erővel szólnak: »Ne romlandó eledelért fáradozzatok, hanem olyanért, amely megmarad az örök életre« (Jn 6,27). Az őt hallgatók kérdése ugyanaz ma a mi számunkra is: »Mit tegyünk, hogy Istennek tetsző dolgot vigyünk végbe?« Ismerjük Jézus válaszát: »Az tetszik Istennek, ha hisztek abban, akit küldött.« A Jézusban való hit tehát az út, melyen véglegesen az üdvözhöz lehet eljutni.” - írja az apostoli levélben a Szentatya.

Pál apostol thesszalonikiekhez írt első levele kapcsán a Szentatya emlékeztetett: Isten az, aki megérinti az emberek szívét szava és lelke által, és hitre, valamint az egyházzal való közösségre hívja őket. A tény, hogy Isten és nem az evangéliumot hirdető ember érinti meg az emberek szívét, mutatja annak fontosságát, hogy Istent ismerjük el minden apostoli tevékenység elsődleges

mozgatójának, amelyeket imának kell megelőznie és követnie is. A pápa hozzátette: ahogy Szent Pálnak is voltak segítői, nekünk is szükségünk van társakra az új evangelizációban.

A fő üzenetet azonban, amelyet az evangélium hirdetőinek el kell vinni a világ számára, az evangélium tartalmazza, amiben Jézus azt mondja a farizeusoknak: „adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené”. Ez arra emlékeztet, hogy az egyház üzenete elsősorban nem politikai – figyelmeztetett a Szentatya. – Az egyház elsősorban Istenről és az ő királyságáról beszél, emlékeztetve mindenkit, főleg pedig a keresztényeket, akik elvesztették identitásukat, hogy Istennek van joga rendelkeznie mindennel, ami az övé, így a mi életünkkel is.

XVI. Benedek pápa a Hit évével az egyház figyelmének középpontjába akarja állítani a Jézus Krisztussal való találkozást és a hit szépségét – olvasható a kiadott közleményben. A dokumentum lelkipásztori irányelveket tartalmaz a világegyház, a püs-

pöki konferenciák, az egyházmegyék és a plébániák, közösségek, lelkeségi mozgalmak számára.

A Hit évének megnyitása egybeesik két fontos dátummal: a II. Vatikáni Zsinat kezdetének 50. évfordulójával és a Katolikus Egyház Katekizmusa közzétételének 20. évfordulójával. (A zsinatot 1962. október 11-én hirdette meg Boldog XXIII. János. A katekizmus közzététele 1992. október 11-én Boldog II. János Pál nevéhez fűződik.) A Szentatya pápaságának kezdetétől nagy figyelmet fordított a II. Vatikáni Zsinat tanításának helyes megértésére, elősegítve azt, amit ő maga a „reform hermeneutikájaként” és a „folyamatosság megújításaként” határozott meg.

XVI. Benedek pápa emlékeztetett arra, hogy VI. Pál 1967-ben, a „nagy kulturális átalakulások korában”, Péter és Pál apostolok vértanúságának 1900. évfordulójának alkalmával hasonló „a hit évét” hirdette meg.

„A hit éve” az új-evangelizációnak „valóban nagy eseménye” lesz, mondta Salvator Fisichella érsek, az Új-evangelizációs Pápai Tanács elnöke.

„Egy egész éven” keresztül „el fogunk gondolkozni a hitről, hitbeli elkötelezettségünkről, hitbeli döntésünkről és a hittartalomról való tudásunkról”, így vázolta a Hittani Kongregáció és a Szenttéavatási Kongregáció tagja a XVI. Benedek pápa által kiáltott „a hit évét”.

A pápa a Hittani Kongregációt bízta meg azzal, hogy lelkipásztori irányelveket fogalmazzon meg a Hit évére. A jegyzék kidolgozásában a Hittani Kongregáció vezetésével több szentszéki hivatal is közreműködött. A jegyzék bevezető sorai hangsúlyozzák: a Hit éve hozzá akar járulni a Jézusba

vetett hit megújításához, a hit újrafelfedezéséhez, hogy így a keresztyének hiteles és örömteli tanúbizonyságot tehessenek mindazok előtt, akik keresik Istent.

A Hit évét XVI. Benedek ünnepi szentmiseje nyitja meg. Az év során a pápa számos más fontos eseményen vesz részt, így az őszi püspöki szinódus ülésein és a 2013-as ifjúsági világtalálkozón.

A püspöki konferenciák bátorítják a hitoktatók minőségi képzését és a helyi katekizmusok és más katekétikai segédanyagok felülvizsgálását, hogy meggyőződjenek arról, hogy összhangban vannak-e a Katolikus Egyház Katekizmusával. Bátorítják a kommunikációs és művészeti nyelvek

minél teljesebb használatát. A rádió, TV, film és kiadványok segítik, hogy a hittel kapcsolatos témák szélesebb körökbe eljussanak.

Ez az időszak rendkívül alkalmas a bűnbánati szertartásokra is, amelyek során kérjük Istent, hogy bocsássa meg főként a hit

ellen elkövetett bűnöket. Plébániai és közösségi téren továbbra is elsősorban a szertartásokban és szentmisékben ünnepeljük a hitet és erősödünk meg benne szerepel a jegyzékben.

A jegyzék útmutatásai az egyház minden tagját arra hívják, hogy kötelezzék el magukat a Hit évében, hogy felfedezzék és osztozzanak abban, ami minden keresztyén számára a legdrágább: Jézus Krisztus hitében, Aki az emberek Megváltója, a Világegyetem Ura, a „hit szerzője és bevezetője” (Zsid. 12,2).

A Hit évének lezárása szintén jelentőségteljes dátumhoz fűződik: 2013. november 24-e Krisztus Király, a Világegyetem Urának ünnepe.

(MK)

Győzelem - Ha erőtlén vagyok, akkor vagyok erős.

Amikor győzelemről beszélünk, akkor rendszerint emberi erő kifejtésre gondolunk. De Isten gyermekeinél a győzelem más síkon történik, mint a világban. Nálunk az élő Istené a győzelem, aki legyőz bennünket, hogy azután erős karjaival megtartsa. Győzelmünk aztán abból áll, hogy felhagyunk az ellenállással, és ragaszkodunk Istenhez. Így írja le ezt a győzelmet a zsoltár:

„...de most már mindig nálad maradok, hiszen megfogtad jobbomat. Szándékod szerint vezetsz majd engem, s végül fölveszel a dicsőségbe. Különben kim lenne a mennyben? De ha nálad vagyok, nem kívánok semmit sem a földön. Testem és szívem elenyészik, de sziklám és osztályrészem örökre az Isten.” (Zsolt 73, 23-26)

Amikor Jób küzdött Istennel, hogy adjon magyarázatot szenvedéseire, csak akkor győzött, amikor megtört az ellenállása, és többé nem igazolta magát. Amikor elismerte Isten mindenhatóságát, csak azután tudta megvallani: *„Azelőtt csak hírből hallottam felőled, most azonban saját szememmel láttalak.” (Jób 42,5).*

Jákob küzd Istennel, és győztesen kerül ki a harcból. Hogyan lehetséges ez? Jákob életének ebben az eseményében reménységet láthatunk önmagunkra nézve is, hogy **győztesek leszünk a hit harcában**. Nyilván mi is szeretnénk elnyerni a „győztes”, vagy „Isten harcosa” nevet. De hajlandók vagyunk-e úgy küzdeni, ahogyan Jákob?

Miután Pál apostol nagyon buzgón könyörgött Istenhez, hogy vegye el testi nyomorúságát, Isten azt felelte neki, hogy érje be az Ő kegyelmével, amely hatalmas dolgokat visz véghez a gyöngékben is. - *„Elég neked az én kegyelemem. Mert az erő a gyöngeségben nyilvánul meg a maga teljességében.”* - *„Ezért a legszívesebben a gyöngeségemmel dicsekszem, hogy Krisztus ereje költözzön belém. Kedvem telik a Krisztusért való gyöngeségben, gyalázatban, nélkülözésben, üldöztetésben és szorongatásban, mert amikor gyöngye vagyok, akkor vagyok erős.” (2Kor 12,9).*

Johannes Gossner ezt a győzelmet a következőképpen fejezte ki:

Ha elfelejtenek vagy elhanyagolnak, ha tudatosan mellőznek, és te mindezt alázattal vállalod, és Uradnak hálát adsz minden sértésért és megaláztatásért, akkor – **az győzelem**. Ha a jót, amit teszel vagy tenni akarsz, mások kigúnyolják; ha vágyaid megghiúsulnak; ha a többiek éppen azt teszik, ami neked nem tetszik; ha tanácsodat semmibe veszik, nézeteidet nevetségessé teszik, s te mindezt zúgolódás nélkül, türelemmel, szeretettel elfogadod, akkor – **az győzelem**.

Ha minden ételért hálás vagy; ha minden ruházattal és életkörülménnyel, a magányossággal is, mindennel, ahogy Urad vezet, megelégedett vagy, akkor – **az győzelem**. Ha mások rosszkedvét, ingerültségét, panaszkodását, minden rendszertelenségét, pontatlanságát, amelyekről te nem tehetsz, mérgelődés és zúgolódás nélkül elviseled, akkor

– **az győzelem.** Ha a körülötted levők különcségét, lelki érzéketlenségét, saját hibáik iránti vakságát elhordozod, ha másoktól mindenféle üldöztetést elszenvedsz úgy, amint az Úr Jézus Krisztus elszenvedte, akkor – **az győzelem.** Ha sohasem célod beszélgetésben saját személyedet vagy munkádat, sikereidet kiemelni; ha nem vársz mások ajánlására, dicséretére; ha szeretsz ismeretlen maradni, hogy Krisztusban elrejtett életed legyen, akkor – **az győzelem. Másvalaki küzdött értünk.**

Az élet nem kímél meg bennünket a harcoktól, de a döntő győzelmet nem nekünk kell magunknak kiharcolnunk. Isten azért küldte el saját Fiát a világba, hogy helyettünk küzdjön és győzzön. És Ő meg is tette ezt. Megküzdött az ördöggel, és lerontotta annak munkáit (1Jn 3,8). Harcolt egy elveszett világért, és örök váltságot szerzett neki (Zsid 9,12). Legyőzte a halált, és megsemmisítette a halál hatalmát (2Tim 1,10). A *Getszemáni kertben* harcolt Istennel, és győzött, mert teljesen megadta magát Isten akaratának (Mt 26,39).

És most így szól hozzánk Isten hívása: „*Aztán gyertek, s szálljatok velem perbe!*” – mondja az Úr. *Ha olyanok volnának is bűneitek, mint a skarlát, fehérek lesznek, mint a hó; és ha olyan vörösek is, mint a bíbor, olyanok lesznek, mint a gyapjú. Ha készséggel engedelmeskedtek, majd a föld legjavából esztek.*” (Iz 1,18-19).

Győzelmet akkor aratunk, ha megadjuk magunkat. Ha igent mondunk arra, hogy énünk elerőtlenedjék, és a keresztre feszíttessék. Ekkor lesz az Úr Jézus győzelme a mi győzelmünk. És mint akiket Krisztussal együtt megfeszítettek, és mint akik Krisztussal együtt feltámadtak, Isten elhív bennünket, hogy ezentúl új életben járjunk (Róm 6,4). Isten országában azok a győztesek, akik szilárdan ragaszkodnak az Úr Jézus győzelméhez és megváltásához, akik Őt soha többé nem engedik el. Mint Jézus Krisztus követői, mi is arra vagyunk elhívva, hogy az Ő győzelmének részesei legyünk. De csak a mennyei Győztes ereje által lehetünk győztesek. Hiszünk abban, hogy Ő, aki bennünk van, erősebb, mint az, aki a világban van (1Jn 4,4).

Hálával ragadjuk meg az értünk elvégzett megváltást: „*Hisz tudjátok, hogy nem veszendő ezüstön vagy aranyon szabadultatok ki az atyáitoktól rátok hagyományozott értéktelen életmódból, 19hanem Krisztusnak, a hibátlan és egészen tiszta báránynak a drága vére árán.*” (1Kor 15,57)

Tegnap, ma és mindörökké

Betlehem s Golgota közt; – letepert,
kifosztott földünk csodákba öltözött.

Ma is csodákra ámul, ki Veled találkozik.

Megnyílt ég sugarában csodák közt jár a hit.

Oly gyorsan váltják egymást pillanatnyi divatok!

Örök sziklára áll rá, ki Veled találkozott.

(Siklós József)

Szuhanics Albert:

Taníts meg Uram

Taníts meg Uram boldognak lenni,
Tiszta szívemből, könnyen szeretni.
Szállván virágra, miként a lepkék,
Könnyen cikázva, ahogy a fecskék.
Taníts meg engem, tisztának lenni,
Vissza nem nézni, előre menni!
Letenni minden terhet és gondot,
Látni magamban a középpontot...
Taníts még nekem egyszerűséget,
Hogy megláthassam mindig a szépet.
Igazgyöngy legyen szellemi lényem
A hamis ékszert még meg sem nézzem!
Taníts meg engem nyugodtnak lenni,
Útra kelőktől, szép búcsút venni.
Túltenni magam, azon mi nem megy,
Erősebb szenved, okosabb enged...
Taníts meg engem szerelmet adni,
Nem szalmalángként, parázs maradni.
Embernek lenni, minden esetben,
Segítő erő legyen kezemben!
Taníts még engem, hogyan lehessen,
Új reményt adni csüggedésemben!
Mindig, mindenkor emberi szóra,
Könnyet törölni, hajlani jóra.
Taníts meg engem, tanító tette,
Példás jellemre, hű szeretetre.
Víg mosolyt csinálni bánatos arcra,
Taníts meg Uram, erre a harcra!

Mécs László:

A pizstrángok példája

A pizstrángoktól ezt tanultam:
sohasem úsznak ők az árral,
De, mindig szembe, mindig hősként,
glédában és kicsit vadultan,
rugalmasan, ragyogva, frissen,
hol zuhatag fájdalom sziszen.
Őrült erőkkal szembeszállva,
föl a zokogó zuhogókon,
szirtek között, a vizesések
több méteres habzó haragján
föl, szárnyak nélkül szinte szállva
szökdösnek, diadal aratván,
A forráshoz, hol még az Eszme
nincs elkeverve nyárspolgári
iszappal, hizlaló, tempótlan
nagy tunyasággal, hol kiveszne
hős ritmusuk! Ők az ormótlan,
titokzatos hegyekbe vágynak!
amely pizstráng az árral úszik:
lehet boldog, hasa fehérjét
lehet hogy parti nefelejcssek
kívánják, hogy csókkal elérjék,
s holdfény hullong rá, mint a tejcsépp.
- de a Faj meghalt benne: hulla!
A hasukat boldogság - nappal
süttethetik a renegátok,
magyar júdasok, árral - úszók?
A nevük hulla, létük - átok!
- Pizstráng - lelki Pajtás, előre,
A Forrás - álmú hegytetőre!

Élőnek titulálta a NASA a Guadalupei Szűzanya kegyképet

A NASA közzétette a Guadalupei Szűzanya kegyképpel kapcsolatos vizsgálatainak eredményeit. A kegyképen szemorvosi műszerekkel történő vizsgálattal megállapították, hogy Mária szemének retinája fény hatására – az emberi szemhez hasonlóan – kitágul és összehúzódik. A tudósok továbbá megállapították, hogy a szövet hőmérséklete, melyen a kegykép látható, állandóan 36,6 fok, mint egy egészséges ember testhőmérséklete...

Sztetoszkóppal is megvizsgálták a kegyképet, ekkor a tudósok Mária övéénél 115 pulzus/perc mértek, mely egy magzat pulzusszámának felel meg.

A NASA mérnökei továbbá megállapították, hogy a festék, amellyel a kegykép készült, földön nem létezik és soha nem is létezett – írja a Tsn.ua internetes hírportál.

A 20. század elején a kegykép mellett valaki bombát robbantott, melynek eredményeképpen nagy sugarú körben minden elpusztult, a kegykép azonban egész és sértetlen maradt.

A tudósok érdekesnek találják, hogy Mária jobb karja világosabb, bal karja pedig sötétebb, ami szerintük a rasszok közötti egység fontosságát hivatott hangsúlyozni.

A Szent Szűz a feljegyzések szerint egy indiánnak, Juan Diegónak jelent meg 1531 telén a Tepeyac dombon, Mexikóvároshoz közel északra. A feljegyzések szerint egy aranykőbe burkolózó nő jelent meg, s arra szólította föl a férfit, hogy „menj a püspökhöz [...] azt akarom, hogy templomot emeljenek e helyen!” Juan Diegónak nem hitt a püspök, s másnap a találkozás megismétlődött. Diego másodszor is elment a püspökhöz, aki ezúttal azt mondta, elhiszi, hogy a Szűzanya megjelent ott, ha hoz egy jelet. Diego ismét találkozott a Szűzanyával, aki felküldte a hegytetőre, ahol csodálatos módon az évszak ellenére nyíló rózsát talált. Juan Diego egyszerű köntösében gyűjtötte össze a rózsákat és elvitte azokat Zumarraga püspökhöz. A főpásztor térdre hullott az elé táruló látvány előtt: a bennszülött szegényes öltözete, tilmája (bő köpeny) a Szűzanya képmásává változott. A helyen épült meg a Miasszonyunk-székesegyház, ahol máig őrzik Diego tilmáját.

Aldofo Orozco kutató fizikus beszámolója szerint nincs természettudományos magyarázat a tilma megmaradására. 10 év alatt tönkremennek a hasonló szövetek a helyi sós-nedves levegőn. Például az 1789-ben készített másolat, amit az akkori legfejlettebb technológiával készítettek és védő üveg mögé helyeztek, teljesen kifakult 8 év alatt. Ezzel szemben az eredeti, védelem nélkül kihelyezett tilmát több mint száz év alatt se károsította az UV-sugárzás, a sós-nedves levegő és a közelében meggyújtott több tízezer gyertya.

Az eredeti kép zarándokok tömegeit vonzza: az ikont őrző bazilikát a világ leglátogatottabb zarándokhelyének tartják, 2004-es mexikóvárosi adatok szerint csak december 9. és december 12. között tízmillió zarándokot fogadott, egész évben pedig a húszmilliót is eléri az idelátogatók száma.

(Forrás: Kárpátinfó.net.)

Egy politikus Isten tenyerén - bizonyágtétel

„Mindenki vesse alá magát a fölöttes hatalomnak. Mert nincs hatalom, csak az Istentől, ... Mert Isten eszköze a javadra.” (Róm. 13 ,1. 4).

Sokszor felvetődik a kérdés: Lehet politikus egy hívő keresztény? Hogyan vall erről egy polgármester, egy volt magyar parlamenti képviselő, aki a közelmúltban izgalmas könyvet jelentetett meg a témáról...

Fiatalon megjártam a nagypolitikát. Utólag derült ki, hogy nem is volt olyan nagy. Huszonévesen azt hittem, hogy csúcson vagyok, de később rájöttem, hogy akkor voltam csak a mélységekben igazán. Most egy jó nagy vargabetű után ismét itthon vagyok a szülőfalumban. Polgármesterként igyekszem szolgálni Istent. Sokan kérdezik, akik korábban ismertek, és látták, mire vagyok képes: „Te Kübekházán, az Isten háta mögött?” Erre én azt válaszolom: „Nem! Az Isten tenyerén!” Milyen az Istennek kedves politikus? Ha röviden kellene jellemezni, csak annyit írnék: hittal szolgálja Isten dicsőségét és a nemzet javát! Emlékszem országgyűlési képviselő koromra, hogy nem sokkal a megválasztásomat követően már azon problémáztam, bekerülök-e majd a következő parlamentbe, és nem azon: mi lesz a népünkkel. Sajnos, így van ez ma is! Egyik kedvenc politikusom, Churchill fogalmazta meg ezt frappánsan: „A politikus a következő választásokra gondol, az államférfi a következő generációra.” Milyen igaza volt! A politikus legyen igazi államférfi. Az államférfiak ugyanis tudnák, hogy nem az ellenzéki, vagy a kormánypárti padosorokban ülök az ellenségek, hanem a hitetlenség, és az abból kiáradó társadalmi bajok, problémák. Ilyenek például a szegénység, a kilátástalanság, a depresszió, a kábítószer, az alkohol és az öngyilkosság. Az államférfiak számára a parlamenti patkó másik oldalán helyet foglaló képviselők csupán ellenfelek lehetnek, de semmi esetre sem ellenségek! Attól, hogy a kormányzó erők és az ellenzékiek nem mindenben értenek egyet, még nem feltétlenül ellenségei egymásnak. Igenis, szükség van a politikában az együttgondolkodásra és az együttműködésre. A meghozott törvények egyszer az azt meghozók csapdájává is lehetnek, mert Istent nem csak a célok, hanem a valós (rejtett) indítékok is érdeklik... Sokszor megrettenek, hogy magukat keresztényeknek valló emberek milyen szélsőséges megnyilatkozásokat engednek meg maguknak. Semmi esetre sem az a keresztény politikus, aki magáról azt állítja! Az sem, aki keresztet hord a nyakában, a kabátja hajtókáján, esetleg egy-egy sátoros ünnep alkalmával eljár a templomba, és megtéretlenül magához veszi az Úr jegyeit. Nem, ez képmutatás! Keresztény politikus az, akit már elpecsételhetett Isten Önmaga számára. Szívében lett keresztény, mert személyes Megváltója lett Jézus Krisztus. Nem a választók kegyeiért, és nem is a karrierjéért. Az ilyen embert hamar meg lehet ismerni szavaiból, tetteiből, munkásságából, ahogy embertársaihoz, környezetéhez viszonyul. „Gyümölcsseikről ismeritek fel őket. ... minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt.” (Mt 7,16-17) Nagyon sokat jelentett számomra: „Úgy bánjatok az emberekkel, ahogy akarjátok, hogy veletek is bánjanak.” (Lk 6,31) Saját bőrömön, keserű valóságként tapasztaltam meg még a világi életemben a viszonyosság eme vastörvényét! A politikában sincs ez másként, azt fogják visszakapni mindenkori vezetőink, amit egykoron adtak! Megtérésemet követően Isten engem is komolyan a kezébe vett. Megkezdte átformálásomat. Nagy darabokban véste le rólam büszkeségemet, elképzeléseimet, s töltött meg az ajándékba kapott új élethez szükséges új látással, új erővel és minden más egyébbel is. Uram! Add, hogy a Te szolgád lehessek és maradhassak mindörökké!

(Részletek Dr. Molnár Róbert: „Egy politikus, akit rabul ejtett Isten” c. könyvéből)

Interjú az egyetlen 12 gyermekes bankvezérrel

Európának nem a pénzügyi válság, hanem az erkölcsi, etikai válság a legnagyobb gondja - mondja az első meglepő mondatot Lakatos Zsolt, a Széchenyi Bank üzleti vezérigazgató-helyettese. Aztán jön a következő: a gyermekvállalás cseppet sem anyagi kérdés, de a boldogság sem az.

Ismer más olyan bankárt, akinek hasonló méretű családja van?

Olyat éppen nem, akinek 12, de nagycsaládot többet is, nem olyan nagy ritkaság ez.

Eredetileg is így tervezték, vagy menet közben alakult így?

Soha nem terveztük. Katolikusok vagyunk, járunk a neokatekumenális közösségekbe, egy döntésünk volt mindössze: akit Isten ad, azt elfogadjuk.

Nagy családból jönnek?

Nekem egy húgom van, a nejemék viszont kilencen voltak testvérek, ő nyilván látta, mi a sok gyermek előnye illetve hátránya, de nem a gyermekszámon van a hangsúly, hanem az elven, hogy elfogadjuk a gyermekeket.

Kórházban szültek?

Persze. Ebben nagyon konzervatívak vagyunk, eszünkbe sem jutott, nem is fog az otthonszülés. Nekem az I. kerületből is stresszt jelent eljutni a János-kórházba, nemhogy otthon szüljünk.

Volt apás szülés?

Ha apásnak lehet tekinteni, hogy kint várakozom, akkor igen.

Mennyire más az első és a tizenkettedik gyerek születése?

Huszonnégy évesen az ember még gyerek, fel sem nagyon fogtam akkor, később azt hiszem sokkal jobban örültem annak, hogy van egy új élet, egy új teremtmény.

Ma finoman szólva sem divat a nagycsalád, sokan ezt a gazdasági válsággal, a kiszámíthatatlansággal magyarázzák. Ön mivel?

Nekünk az a tapasztalatunk, hogy minél több gyermekünk született, annál jobban éltünk. Fél panelban - egyik fele a miénk, a másik a húgomé volt - kezdtem a feleségemmel, ma egy szép, tágas lakásban élünk az I. kerületben. Mindig volt, ami tovább lendített. Folyamatosan tapasztaltuk az Isten gondoskodását.

Bankárként talán furcsa ezt mondani, de azt gondolom, óriási baj, hogy mindent az anyagiakon mérünk le. Van egy gazdasági válság Európában, de ez a válság valójában erkölcsi. Ebből fakad a gazdasági válság. Pénz, pénz, pénz, ennyit hallani, de nagyon kevesen boldogok, mert a pénz miatt mindenki magának él, holott az embert az Isten arra teremtette, hogy szeresse a másikat és ebben a szeretetben valósul meg az ember. Ezt nagyon tapasztalom saját magamon is, de ebben is segít a nagycsalád, hogy kizökkentsen, ebből a magam körül forgok és csak az üzlet a fontos mentalitásból. Amire egyébként könnyen hajlamos vagyok.

Hajlamosak vagyunk azt hinni, milyen nehéz nekünk most, nem tudjuk felnevelni a gye-

rekeket, de gondoljunk már bele: a világháborúk alatt például sokkal több gyerek született, pedig akkor nem a bankok vették el a lakásokat, hanem egyszerűen lebombázták őket. Nem volt kecmec, akár 13 évesen dolgozni kellett.

A gyerekei egyetértenek ezzel, amikor például nem kapják meg a legújabb focicipőt?

Persze, ha a gyerekeimet megkérdezi, feltehetően azt mondják majd, nem lesz sok gyerekük, de ez teljesen normális. Természetes, hogy egy tizenhat éves gyerek nem arra készül, hogy tizenkét gyereke lesz, nem is kell neki ilyeneken gondolkodnia. Egész nap azt hallja, hogy valaki sír, valakit be kell pelenkázni, de a hit átadásával megkapja a fontos értékeket. Ezek nem most, kamaszkorban fognak “meglátszani” rajta, hanem később.

Soha nem fordult meg a fejében, mi lesz, ha nem tud enni adni a gyerekeinek?

Nem. Ezen agyalni kár. Megpróbálunk a mában élni, ma ez van és kész. Ha nem lenne jó munkám, akkor is ennyi gyerekünk lenne, mert ez korántsem anyagi kérdés. Aki pénzben méri a lehetőségeit, az sohasem válhat boldoggá, az arra vágyik, hogy több és több legyen, mert majd akkor lesz jó. Ez nem így működik: most, a jelenben kell jónak lennie.

Mi a munkamegosztás a családban?

A nejem végzi a nehéz munkát. Otthon lenni a gyerekekkel sokszor nagyon monoton, embert próbáló feladat: etetni, pelenkázni, szervezni mindenkinek az életét, az ovit, a sulit, a különórát, stb.

Megtörténik, hogy mindenki egyszerre otthon van?

Most még viszonylag gyakori, általában kora reggel és késő este, illetve a hétvégéken. Ez nyilván ritkulni fog, ahogy egyre nagyobbak lesznek, de ez normális.

Jut elég idő minden gyermekükre?

Nem tudom, mi az elég. Ma hajlamos mindenki agyonfoglalkozni és agyonfoglalkoztatni a gyerekét, de ez nem jó. Foglalkoznak egymással is eleget, szociálisan érzékenyek, nagyon nyitottak lesznek. Egy gyerek, aki azt látja, minden az övé, mindenki vele foglalkozik, nagyon meg fog lepődni, amikor rájön, a világ nem ilyen. Amit mi nem tudunk időben rájuk fordítani, azt egymástól megkapják. Van harc rendesen, de szükségben összezárnak. Így volt ez, amikor Barnabás fiunk leukémiás volt, mindenki izgult érte.

Ha reklámoznia kellene a nagycsaládot, mit mondana?

Nem nagyon tudnék mást mondani, mint hogy a legnagyobb boldogság élni az Isten akarataiban, tapasztalni, hogy van Valaki, az Isten, aki úgy szeret, ahogy vagyok és ezt a szeretetet kell tovább adni. Nem a sok, és nem a kevés gyerektől lesz valaki boldog. A férjnek és a feleségnek kell boldognak lennie, ha ez egy gyerekkel megy, akkor úgy, ha tucatnyival, akkor úgy.

Maguk párként is boldogok?

Igen. Az biztos, hogy össze kellett csiszolódnunk. Mindketten elég impulzív személyiségek vagyunk, a nejem sem egy „igen-igen”-típusú nő, hanem kőkemény, meg kellett értenünk egymást. Meg kellett tanulnunk megbocsátani, azaz tapasztalni, hogy Krisztus jelen van a házasságunkban és mindegyiküknek megbocsát. Mert e nélkül képtelenek vagyunk a másiknak megbocsátani, ha nem tapasztalod, hogy neked is, mint bűnösnek megbocsátottak, akkor te sem leszel képes megbocsátani. Mert a házasság csak megbocsátással működik. Nem úgy, hogy nagylelkűen azt mondom, hogy igazad van, de közben tartom magam a véleményemhez, hanem úgy hogy valóban belátom, hogy nem vagyok jobb a másikinál, sőt nagyon sokszor rosszabb vagyok. De ez egy nagy harc, ami életünk végéig tart.

Mi az előnye, ha elmúltál 60 éves?

- ☺ Az emberrablókat nem igazán érdeked.
- ☺ Tűszhelyzetben valószínűleg téged engednek el elsőként.
- ☺ Senki sem várja el tőled, hogy bárhová is szaladj.
- ☺ Amikor este 9-kor felhívnak, megkérdezik: „nem ébresztettelek fel?”
- ☺ Az emberek már nem gondolják azt, hogy hipochonder vagy.
- ☺ Már nincs semmi, amit a nehezebb úton kellene megtanulnod.
- ☺ A most vásárolt dolgaid már nem használnak el.
- ☺ Délután 4-kor is vacsorázhatsz.
- ☺ Sok minden nélkül élhetsz, de a szemüveged nélkül nem.
- ☺ Heves vitákba bonyolódasz a nyugdíjrendszerről.
- ☺ Már nem kihívásként gondolsz a sebességkorlátozásra.
- ☺ Már nem próbálsz meg behúzni a hasad, bárki is néz.
- ☺ A szemed már nem lesz sokkal rosszabb.
- ☺ Az egészségbiztosítónak befizetett összeg végre kezd kifizetődni.
- ☺ Ízületeid pontosabb meteorológusok, mint az időjárási szolgálat.
- ☺ Titkaid biztonságban vannak a barátaidnál, mert ők sem emlékeznek rájuk.
- ☺ Agysejtjeid száma végre kezelhető méretűvé csökkent.

A kerepesi plébánia honlapjának QR kódja

Miként tegyük QR-kód olvasóvá a mobiltelefonunkat?

Először is "okos" mobiltelefonra van szükségünk, amely rendelkezik valamilyen formában (mobilinternet vagy wifi) interneteléréssel. Ha ez az első lépés teljesül akkor a telefon szoftverét adó cég (telefonra is feltelepített) piacát kell felkeresni. [Android: Google Play; Symbian: Market] Belépve az online piacra, a kereső segítségével keressünk egy programot (jelen esetben Red Laser), amely képes olvasni ezt a sok, négyzetbe zárt, fekete pontot. Vagyis a keresőbe írjuk például azt, hogy : "QR code" vagy "QR kód olvasó" vagy "Qr code reader". A kereső gombot megnyomva/ érintve megkapjuk a keresésünk eredményét .

Mivel mi most a Red Laser programot keressük, így lefele görgetve megkeressük a programot. Nekünk elég az ingyenes verzió is! Ha megtaláltuk a programot, rákattintva előjön a bemutató képernyő, amiben röviden leírják, és pár kép és videó segítségével gyors áttekintést adnak a kiválasztott alkalmazásról. Nyomjunk a "Telepítés" gombra, mellyel telepítési szándékunkat közöljük az internetes rendszerrel. A következő lépésünk pedig a feltételek elfogadása és a készülékre való feltelepítés. Ezek után a készülékünk automatikusan elvégzi a kijelölt művelet. Ha a telepítés befejeződött egy lapot kapjuk a képernyőnkre. Koppintunk a "Megnyitás"-ra, ezáltal elindítjuk a programot.

Jelen esetben a főképernyőn megjelenik a program bal alsó sarkában a "**Scan**" gombocska, mellyel a mobiltelefon kameráját aktiválva alkalmasak leszünk QR-kódok olvasására és azok hivatkozásainak megnyitására. (Megtalálható a templom és a kápolna hirdetőtábláján.)

G y e r m e k o l d a l

Tanmese

Volt valaha négy ember, úgy hívták őket:

Mindenki, Valaki, Bárki, Senki.

Akadtt egy fontos elintéznivalójuk.

Mindenki azt hitte, hogy **Valaki** elintézi.

Bárki elintézhette volna, de **Senki** nem tette meg.

Valaki ezért méregbe jött, hiszen **Mindenki** kötelessége lett volna.

Mindenki viszont biztos volt abban, hogy ezt **Valaki** elintézi.

Közben **Senki** nem vette tudomásul, hogy ezt **Bárki** elintézhette volna.

A mese úgy végződött, hogy: **Mindenki** hibáztatott **Valakit** azért,
amit **Bárki** megtehetett volna, de **Senki** nem tette meg.

Gárdonyi Gézának van egy rövidke elbeszélése, amely arról szól, hogy az apostolok egyszer megkérdezték Jézustól, hogy van-e Isten teremtet világában valami, ami mindegyiket felülmúlva a legremekebb alkotás? Jézus igennel válaszolt.

Az apostolok találgatni kezdték, hogy vajon mi az. Egyikük azt mondta, hogy ezek bizonyára a csillagok. Ugyanis elérhetetlen magasságban vannak fölöttünk, és annyira le tudja nyűgözni az embert egy csillagos éjszaka.

Jézus azt válaszolta, hogy Isten remeke nagyobb a csillagoknál. A másiknak az volt a véleménye, hogy talán a tenger lenne Isten remek alkotása, mert mérhetetlen annak a mélysége. Isten remeke mélyebb a tengereknél, - volt a válasz. Isten remeke a virág, szólt egy harmadik, hisz szépségükben utolérhetetlenek. Isten remeke szebb a virágoknál. A negyedik a hegyekre gondolt, amelyek sokszor megbabonázzák az embert. Isten remeke, erősebb a hegyeknél. Meddig hallgatod még Uram a mi balga beszédünket? - szólt végül Péter. Mondd meg végre, mi a válasz. Jézus pedig azt felelte: **Isten legremekebb alkotása a szív!**

Érdekes tények a nagyvilágból

- ⇒ A Szahara-sivatagban van egy Tidikelt nevű város (Algéria), amely tíz éven át nem kapott egyetlen csepp esőt sem. Szakmai értelemben az Antarktisz völgyeiben van a Föld legszárazabb helye, a Ross-sziget közelében. Két millió éve nem volt ott csapadék.
- ⇒ Az első város, amely elérte az 1 milliós lakost, Róma (Olaszország) volt, Krisztus előtt 133-ban. Van Róma nevű város minden kontinensen.
- ⇒ A világ ténylegesen legkisebb független entitása a Szuverén Máltai Lovagrend (S.M.O.M). Róma (Olaszország) városában van, területe annyi, mint két tenispályáé, és 2001-ben 80 lakosa volt, 20-szal kevesebb, mint a Vatikánnak. Független entitás a nemzetközi jog szerint, éppúgy, mint a Vatikán.
- ⇒ Isztambul, Törökország, az egyetlen város a világon, amely két kontinensen terül el.
- ⇒ Damaszkusz, Szíria, már több évezreden át virágzott, mielőtt Krisztus előtt 753-ban megalapították Rómát, ez teszi a legrégibb, ma is létező, folyamatosan lakott várossá.
- ⇒ Kanadában több tó van, mint a világ többi részén együttevve. A Kanada egy indián szó, ami Nagy Falut jelent.
- ⇒ Az Antarktisz az egyetlen szárazföld bolygónkon, amelyet nem egy ország birtokol. A világon lévő jég kilencven százaléka borítja az Antarktist. Ez a jég egyben a világ teljes édes víz készletének hetven százaléka. Lehet, hogy furcsán hangzik, de alapjában véve az Antarktisz sivatag. Az átlagos évi teljes csapadék nagyjából két hüvelyk. Bár jég borítja (0,4%-a kivételével jég), az Antarktisz a bolygó legszárazabb helye, a levegő abszolút nedvességtartalma kisebb, mint a Góbi-sivatagban.
- ⇒ Az amazóniai esőerdő termeli a világ oxigénellátásának több mint 20%-át. Az Amazonas folyó olyan sok vizet nyom az Atlanti-óceánba, hogy a folyó torkolatától több mint száz mérföldnyire, benn a tengerben, édes vizet lehet meríteni az óceánból. Az Amazonas folyóban lévő víz mennyisége nagyobb, mint a világ ezután következő nyolc legnagyobb folyóé együtt, és háromszor nagyobb, mint az Egyesült Államok összes folyójának vízhozama.
- ⇒ Az Angyal-vízesések (a világ legmagasabbja) Venezuelában 3.212 lábról (979 méter) esnek. Ezek 15-ször magasabbak, mint a Niagara-vízesés.

Ma találkozhatok Istennel

Ma találkozhatok Istennel. Ne gondoljuk, hogy csak régen lehetett találkozni vele!

És ne várjunk a holnapra vagy a jövőre!

Aki csak holnaptól akar megjavulni, az ma még rossz akar maradni.

Aki csak holnaptól kezdve szeretne igazat mondani, az ma még hazudni fog.

Aki csak holnaptól akarja szeretni embertársait, az ma gyűlöli őket.

Aki csak holnaptól szeretne békét, az ma még háborút akar.

Aki csak a holnapi naptól lesz becsületes, az ma még mindenkit becsap.

Aki csak a következő naptól szeretne hinni,

az ma még jól érzi magát a hitetlenségben.

De vajon lesz-e holnap mindenki számára?

S aki megéri a holnapot, vajon nem tolja-e újra és újra tovább a megtérés idejét egy későbbi napra?

Vajon meddig lehet halogatni a lelki megújulást?

Vegyük komolyan az Úr szavait: ma jött el számunkra a megfelelő idő.

A szentmise értékei

Egyetlen szentmise, melyen részt vettél, többet használ neked, mint számos, melyet halálod után ajánlanak fel érted mások.

A szentmise sok mulasztásodat és hanyagságodat pótolja.

A szentmise eltörli bocsánatos bűneidet, melyeket sohasem gyóntál meg.

Mikor jelen vagy a szentmisén és odafigyelsz, a legnagyobb hódolatot mutatod be az Úr Jézus szent Emberségének.

Minden szentmisével buzgóságod szerint többé-kevésbé csökkentheted ideiglenes földi büntetéseidet.

Sok bajtól, szerencsétlenségtől szabadulsz, amit különben nem kerülhetnél ki.

Halálod óráján lesz a legnagyobb vigasztalásod, hogy szentmisén vettél részt.

Minden szentmisét magaddal viszel az ítéltre és ezek lesznek közbenjáróid.

Minden szentmise új dicsőséget szerez számodra az égben.

Minden szentmisén való részvételeddel megrövidíted a tisztítótűzben viselendő szenvedéseidet, melyek különben reád várnak.

A szentmisén való részvételeddel a lehető legnagyobb segítséget nyújtod a tisztítótűzben szenvedő lelkeknek - különösen, ha értük ajánlod fel részvételedet.

A szentmise alatt az angyalok seregei között térdelsz, akik féltő tisztelettel vannak jelen az isteni áldozatnál.

A szentáldozás során felbecsülhetetlen értékű kegyelemben részesülsz!

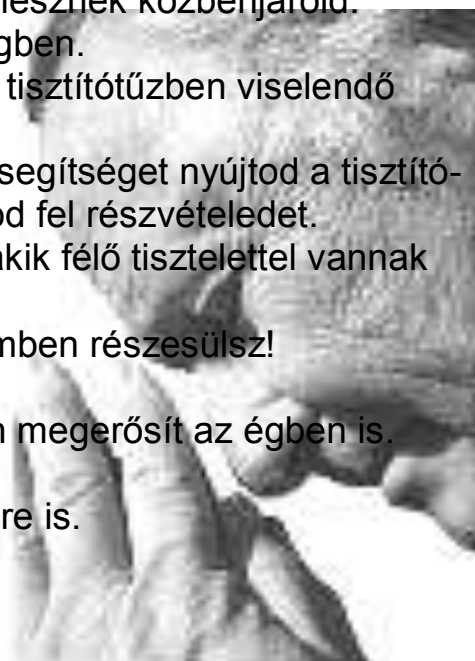
A sátán gyengébb lesz veled szemben.

A szentmisében a pap áldásában részesülsz, amit Isten megerősít az égben is. (Várd meg az áldást türelemmel!)

A szentmiséről Isten áldását viszed haza anyagi ügyeidre is.

Szeretettel ajánlom átgondolásra!

fr. Barsi Balázs OFM

A MAGÁNY CSAPDÁJÁBAN (folytatás)

4. rész - Az irigység

A hiúság szenvedélyének egyik aspektusa az irigység. Ez a szenvedély is a magányhoz vezetheti el az embert.

Az irigység abból ered, hogy nem akarjuk magunkat kisebbnek érezni a felebarátunknál. Inkább nagyobbaknak, de legalábbis egyenlőknek szeretnénk magunkat érezni. De mennyi mindent veszítünk e hozzáállásunk miatt!

Egy írótól idézem: „Szeretem inkább azt gondolni, hogy körülöttem mindenki jobb nálam. Azért, mert amikor így gondolkodom, mindig csodálatos, méltó emberek között vagyok. Ez pedig boldogságot kelt bennem”. Az irigy ember mindig saját „énjére” összpontosít. Mások méltósága és mások sikerei számára csak mércét jelentenek. Más tehetséges, én miért nem vagyok az? Mást szeretnek, engem miért nem, hát rosszabb vagyok nála? Másnak sok erénye van, nekem Isten miért nem adott?

Az irigy ember meglopottnak érzi magát, úgy érzi, megfosztották őt a javaktól, ezért valójában nem képes valóban észrevenni felebarátait maga körül. Ezért magányos. Ha felhagyna a méricskéléssel, és képes lenne egyszerű tekintettel, örömmel figyelni másokra, akkor észrevehetné: „Milyen jó emberek vannak körülöttem! Milyen nagy szerencsém van” - és a magány érzése oszladozni kezdene benne.

Soha ne higgyünk az irigység bennünk feléledő gondolatainak. Gyakran érezhetjük úgy, hogy irigységünknek objektív okai vannak: a másiknak többje van, jobban szeretik, úgy érezzük, lehetetlen, hogy mi ne vágyjunk ugyanarra. Ilyenkor elfelejtjük, hogy Isten mindenkinek számtalan adományt ad, és mi is nagyon sok jóval rendelkezünk. Bennünket is szeretet vesz körül, csak képtelenek vagyunk azt észrevenni.

5. rész - Az önfejűség és makacsság

Lelki magányosságunk oka lehet az önfejűség és a makacsság is, amikor az ember minden helyzetben önmagát részesíti előnyben: mindig saját vágyai teljesülését várja, mindenben saját akarata érvényesítésére törekszik és a saját véleményéhez ragaszkodik.

Létezik egy rettenetes tévedés, amiben mégis mindannyian hiszünk: azt hisszük, hogy boldogságunk, az ember boldogsága vágyaink teljesülésétől függ. Szoktunk is ilyen „jókat” kívánni egymásnak: „teljesüljenek minden vágyaid, valósítsd meg minden elképzelésed!” A valóságban azonban az, aki mindig saját vágyai, elképzelései teljesülését akarja és mindig azok megvalósulásáért küzd, a világ legboldogtalanabb embere. Mindig rossz kedve van, hiszen alig van valami, ami tetszése szerint lenne. Az ilyen ember önkéntelenül izolálódik. Csak önmagát érzékeli, szíve el van zárva Isten és az emberek elől. Minél inkább ragaszkodik saját maga érvényesítéséhez, minél többet követel önmegegyezésére – az emberek annál kevésbé kívánnak vele kapcsolatban maradni.

Amíg az önfejűség és a makacsság szabadon működhet az emberben, amíg az ember nem veszi fel velük a harcot, addig azok belső magányba taszítják az embert: nem engedik, hogy szívében megszülessen az önfeláldozás vágya. Mindenki ismer olyan embereket, akik – úgy tűnhetne – egyáltalán nem a magányra lettek teremtve: okosak, jól kom-

munikálnak, jó nevelést kaptak, és sokan viszonyulnak irántuk jóindulattal. Ők mégis magányosak maradnak. Miért? Egyszerűen azért, mert semmiben nem akarnak engedni a másik ember kedvéért, még apróságokban sem.

Például valaki megszokta, hogy minden vasárnap este egy forró tea mellett könyvet olvas. Ha eközben bekopog az idős szomszéd és megkéri, hogy menjen el a gyógyszertárba, akkor ez rendkívül nehezebbre fog esni, mert fel kell adnia egy szokását. Ezért inkább elfoglaltságára hivatkozva kimentti magát. Vagy ha valaki megszokta, hogy a papucs mindig az ajtótól balra található. Ha valaki óvatlanul a másik oldalra rakja, akkor kap a fejére: „Az én lakásomban a papucs mindig itt van”.

Az ilyen ember néha észreveszi, hogy micsoda börtönbe zárta be önmagát, de amikor eszébe jut az evangéliumi parancs, hogy áldozzuk fel önmagunkat másokért, akkor megijed és megszédül: „Nem, képtelen vagyok ilyen magaslatokra felemelkedni” – és inkább siet visszabújni az általa elrendezett, kimért és megszokott, de belül magányos, életébe.

Mit tegyünk, ha ki szeretnénk szabadulni a magány csapdájából? Ha szeretnénk megtalálni az emberek iránti szeretetet? Mit tesz az az ember, akinek egy létrán kell szédítő magasságba felmásznia? Nem néz se felfelé, se lefelé, mindig csak a létra következő fokát nézi. Ha azt elérte, akkor megint a következőt figyeli. Egy idő után észreveszi, hogy felért a csúcsára.

Ugyanez a helyzet velünk is: ma időnket feláldozzuk azért, hogy segítsünk idős szomszédunknak, holnap megpróbálunk nem feldühödni, hogy valaki máshová rakta a papucsunkat, egy idő után pedig meglátjuk, hogy az önfeláldozás, önmagunkról való lemondás egyre könnyebben megy, sőt olyan örömet ébreszt a lelkünkben, amelyet korábban nem is ismertünk.

Antonij Szurozsi metropolitának van egy érdekes elmélkedése. Felidézi, hogyan kísértette a farizeus a Megváltót azzal a kérdéssel: ki a felebarátom? Mi is gyakran tesszük fel ezt a kérdést: ki a felebarátom? Kiket kell szeretnem? Azt hisszük, hogy ha megtaláljuk erre a jó választ, végül kiszabadulunk a magányból. Körbe-körbe nézünk: hol vannak a nekünk teremtett, hozzánk való emberek, akiket szeretni tudnánk? Magunkat érezzük a világegyetem középpontjának, a többi ember pedig körülöttünk forog. A farizeusnak az Úr az irgalmas számarítánus példabeszédével válaszolt és egy váratlan következtetésre vezette el őt: „Ki a te felebarátod? Te vagy a felebarátja bármelyik embernek. Te menj el hozzá és tégy vele jót”. Az Úr így válaszol nekünk is. Te vagy a felebarát. A másik ember a középpont, te pedig az vagy, aki körülötte forogsz. Ő a bolygó, te meg a hold vagy. Téged teremtettek a számára, nem pedig őt a te számodra. Ezért menj, és tégy jót mindenkivel, akivel találkozol. Ha ezt megteszed, nem leszel magányos.

Felebarátunknak gyakran nagyon kevésre van szüksége: egy csepp figyelemre és érdeklődésre, a szeretet, a tisztelet egy kis megnyilvánulására. Antonij metropolita prédikációjában megemlíti a következő történetet:

A második világháború idején Párizsban, az orosz gimnáziumban a nevelők között volt egy nagyon szigorú és zárkózott ember. Senki nem tudott róla semmit, többek között azt sem tudták, hogy milyen koldusszegényen él. Egyszer a tanítványai a következő esetet figyelték meg. Nem messze az iskolától az út szélén egy koldus ült, előtte egy sapka volt, sokan mentek el mellette pillantásra sem méltatva őt, mások odadobtak ugyan néha egy-

egy érmét, de még csak rá sem néztek. Ekkor a fiatalok észrevették a közeledő tanárt, aki hirtelen megállt a koldus előtt, levette a sapkáját és mondott neki valamit. Egyszerre a koldus felugrott és megölelte őt. A megdöbbenet gyerekek természetesen később rákérdeztek a történetekre tanáruknál.

Ő így felelt: „Gyalog mentem Párizs egyik végéből a másikba, mivel nem volt pénzem metrójegyre; ahogy az úton mentem, megláttam ezt a koldust, láttam, ahogy az emberek elmentek mellette, láttam, hogy egyesek úgy dobtak pénzt a sapkájába, hogy rá sem néztek. Az jutott az eszembe, hogy ha elmegyek mellette, anélkül, hogy észrevenném, lehet, hogy az emberekbe vetett hitének utolsó morzsáját fogja elveszíteni. De pénzem nem volt. Megálltam előtte, levettem a sapkámat, köszöntem, és megmondtam neki: „Bocsásson meg, de nem adhatok semmit, mivel magamnak sincs pénzem...” Ekkor ez az ember felugrott, és megölelt engem. A koldus azt mondta, hogy senki nem adott még neki ilyen gazdag, bőséges adományt, mint ez az ember, aki nem adott neki pénzt, de mégis meglátta benne az emberi személyt.

Végül megemlítek még egy embert, aki soha nem ismerte a magányt. Erről Emilianosz sztarec szólt egy beszélgetésében. Vidéki pap volt, egész életét egy kis görög településen töltötte. Dimitriosz atyának hívták, egyszerű, nem nagy műveltségű ember volt. De szíve hatalmas volt a felebarátai számára és telve volt szeretettel.

Emilianosz sztarec mesélte, hogy Dimitriosz atya minden embernek segített, mindenkiért felelősnek érezte magát. Ha valami baj történt a faluban, kezébe vette a botját és így szólt magához: „Siess Dimitriosz atya, a sátán újra eljött a falunkba”.

Megharagudott magára, amikor elfelejtette valakinek a nevét, aki imáját kérte, ilyenkor így imádkozott: „az autóbusz állomás vezetőjéért... és azért az orvosért...”

Nyílt, szeretettel eltelt szívéért az Úr úgy hallgatott rá, ahogy a nagy szentekre hallgat. Egyszer Dimitriosz atya Szent Györgyhöz imádkozott, hogy újból víz fakadjon a falu kiapadt forrásából. Amikor a víz kibuggyant, egyszerűen szólt: „Szent György, köszönjük, jötevének!”. Isten előtti bátorsága olyan nagy volt, hogy nem egyszer megígérte lelki gyermekeinek: „Halálom után is eljövök hozzátok és segítek nektek. Hogyan felejtkezhetnék el rólatok, lelki gyermekeimről!”

Valaki úgy gondolhatná: „Ez mind nagyon szép, helyes szavak, de mindez nagyon bonyolult és nehéz észben tartani. Nincs valamilyen egyszerű univerzális tanács, amit megjegyezhetnénk és könnyen követhetnénk?” Van. Ezt a tanácsot Dorotheosz abba (VI. század vége) szemléletes tanítóbeszédében találhatjuk meg.

Képzeld el, mondta, hogy az életünk egy kör. A kör középpontja – az Úr Isten, az emberek útjai pedig – olyan sugarak, amelyek a kör közepe felé tartanak. Minél több ember törekszik a kör felé, vagyis Istenhez, annál közelebb kerül a többi emberhez is. Ez az ima útja. Minél közelebb kerülünk a többi emberhez, annál közelebb kerülünk Istenhez is. Ez pedig a felebarátunkért végzett önmegtagadás útja.

A magány – a kör széle.

Induljunk el a kör közepe felé!

VENI SANCTE SPIRITUS!

Szeptemberben újra elindul egy iskolaév, és ennek kezdetén kérjük Istentől, hogy a tanulók tapasztalják meg a Szentlélek segítségét!

Pál apostolt idézve azt kívánjuk a tanulóknak és tanáraiknak, hogy hitük, művelődésük, nevelődésük "ne az emberek bölcsességén, hanem Isten erején nyugodjék".

Szükségünk van a Szentlélek segítségére, már csak azért is, mert világunk egy Krisztus ellenes világ egy része. Környezetünk gyakran nem veszi jó néven, ha valaki hittanra jár, misére jár, vagy csak egy kicsit is kilóg a sorból. Hátráltatják az Istennel való kapcsolunkat az Istennél fontosabbnak ítélt dolgok is: szakkör, nyelvóra, sport. Szükségünk van a Szentlélekre, hogy tudjunk az Isten mellett dönteni, tudjuk őt választani, és csak ezután illesszük be életünkbe más elfoglaltságokat.

Szeptemberben megkezdődik a hitoktatás is az iskolában és a plébánián.

Az eddigi hittanosok közül sokan elmaradtak elsőáldozás után. Nem elég csak elindítani a gyermek hitoktatását, - hogy legalább elsőáldozó legyen, aztán pár év múlva talán jelentkeznek bérmlásra is....

Elsőáldozáshoz, bérmláshoz 3 éves folyamatos hitoktatás szükséges. Kérjük a szülőket, érezzék felelősségteljes feladatuknak gyermekeik hitbeli fejlődését, amint ezt a gyermekük keresztelesekor megígérték.

Szombatonként 9.00 órára várjuk a plébániára azokat az elsőáldozásra készülőket, akik nem tudnak részt venni az iskolájukban hitoktatáson. 10.00 órára a haladókat, akik már voltak elsőáldozók, de még nem bérmlkoztak, és szintén 10.00 órára a bérmlkozásra készülőket.

A folyamatos és rendszeres hittantanulás, a szentmisén való részvétel elengedhetetlen, mert ez lesz az alapja és előfeltétele a közvetlen bérmlási előkészületnek.

Szeptember elején jelentkezzenek a plébánián azok a fiatalok, akik legalább 13 évesek, és bérmlkozni szeretnének!

Hitoktatásra jelentkezési adatlap a templomban és a kápolnában van kitéve.

Mivel a bérmlás a nagykorú keresztény élet kezdete, ezért a bérmlásra készüők szabad, tudatos elhatározása szükséges. Akik gyermekkorukban nem részesültek a beavató szentségekben, lehetőségük van arra, hogy felnőttként készüljenek fel.

A szentségek felvétele nem végállomás, hanem kezdet: a Jézussal való élet kezdete. Ezt mindig tanulnunk, frissítenünk kell. Felnőttek számára is több csoportos összejövetel van a plébánián, hiszen egymagunkban nem lehetünk jó keresztények!

Minden hónap utolsó vasárnapján várjuk testvéreinket közös beszélgetésre, töltekezésre a Biblia-körbe, két hetente a Szent Rita csoportba, vagy a havonta összejövő Családi-körbe, alkalmanként keresztény szellemű film vetítésére.

A valamikori frankfurti plébános és költő, Lothar Zenetti (sz. 1926) találóan írja a hívő emberről: „Akik reményből élnek, messzebb látnak. Akik szeretetből élnek, mélyebben látnak. Akik hitből élnek, más fényben látnak.” Erre a látásmódra szeretnénk bízgatni mindazokat, akik nyitott szívvel keresik az élet nagy kérdéseire a választ.

Kis- és nagy diáknak, szülőnek is kívánjuk ezt a vágyat, mely lelkileg képes Isten közelébe emelni a mindennapok problémáival küzdő embert. Kérjük a Szentlélek Úristen megtartó és megvilágosító kegyelmét!

(Sohan Andrásné)

Edinburghban rendezték meg az európai püspöki konferenciák főtitkárainak 40. találkozóját, amelynek témája az új evangelizáció, a hit nyilvános megvallása volt. Hazánkat Mohos Gábor, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára képviselte az eseményen.

Hitünk nyilvános megvallására buzdítanak a CCEE főtitkárai

A Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa (CCEE) sajtóközleményében hangsúlyozza: az új evangelizáció meghívást jelent minden katolikus számára, hogy újuljon meg hitében. Ez a megújulás egyben érinti az európai társadalom minden rétegét is. Európa jövője szempontjából fontos ez a változás, hiszen a hit fényével megvilágított emberi értelem képes megfelelő választ találni a jelen politikai, gazdasági kihívásaira.

A főtitkárok megállapították: sok európai országban jellemző, hogy Istent a magán-szférába száműzik, korlátozzák a vallásszabadságot. Napjainkban, a válság idején jól érzékelhető az Isten iránti szomjúság, és jól látható, mekkora veszteség az egész társadalom számára, ha Istent száműzzük a hétköznapi életből.

A társadalomnak szüksége van arra, hogy az egyház emlékeztesse: Isten nélkül sem egyéni, sem közösségi szinten nem teljesezhet ki az emberi élet. „Napjaink individualista, materialista, hedonista kultúrája zsákutca, amelyből ki kell lépni” – hangsúlyozták.

A találkozó során megállapították, hogy minden hívő embernek növekedni kell a kiválóság erényében, különösen az intellektuális kiválóságban. John Haldane professzor, a skóciai St. Andrews Egyetem etikai és filozófiai központjának igazgatója szerint a Katolikus Egyháznak az intellektuális megújulás felé kell tartania; a püspököknek, papoknak, szerzeteseknek és a világi hívőknek képesnek kell lenniük arra, hogy a mai világban nyilvánosan tanúságot tegyenek hitükről. Összhangban van ez azzal, hogy a Szentatya meghirdette a hit évét.

„Az Egyház nem csupán a sokszínű társadalomban való egészséges együttéléshez szükséges erkölcsi szabályokkal járul hozzá a közélethez, hanem mélyebben, értelmi szinten járul hozzá az élet, az erkölcs, a morál alapjainak megértéséhez. Az Egyház nem gyakorlati megoldásokat javasol korunk problémáira, hanem meg van győződve arról, hogy a hit által megvilágított értelem képes megtalálni annak a módját, hogy visszaadja a reményt az európai társadalomnak. Az üdvösség nem a politikától, hanem csakis Istentől jön, és mindazok, akik engedik, hogy Isten fénye megvilágítsa őket, az Ő fényét viszik el a világba” – írja a CCEE sajtóközleménye.

Az európai püspöki konferenciák főtitkárai kifejezték szolidaritásukat az Egyesült Ál-

lamok Püspöki Konferenciájával ebben a nehéz helyzetben, amikor a törvényhozás korlátozni igyekszik a vallásszabadságot és olyan intézkedéseket akar elfogadtatni, amelyek szemben állnak a hívő emberek lelkiismeretével.

A média sokszor vádolja az Egyházat azzal, hogy az államtól túl sok anyagi támogatást kap: a felmérésekből az derült ki, hogy a püspöki konferenciák leginkább a hívek anyagi támogatásából élnek, az államtól kapott támogatás minimális és olykor még azoknak az intézményeknek az ellátására sem elegendő, amelyeket a társadalom maga igényel az Egyháztól (katolikus iskolák, kórházak, idősgondozó intézmények stb.).

A találkozón szó esett az ökumenéről is. Megállapították, hogy az ökumenikus párbeszéd helyi, nemzeti szinteken igazán eredményes, és a kétoldalú kapcsolatok a leginkább gyümölcsözőek.

A Lengyel Püspöki Konferencia főtitkára meghívta a résztvevőket a következő évi találkozóra, amelynek Varsó ad otthont 2013. június 27. és 30. között. MK.

Wass Albert: Te és a világ

Jóindulat

Ha azt hiszed, hogy ma jóindulatú voltál, mert nem léptél a lábára senkinek, mert felebarátod fejéről nem ütötted le a kalapot, mert nem terjesztettél másokról hazug híreket, mert nem gorombáskodtál lakótársaiddal: tévedsz. Csak éppen rosszindulatú nem voltál. Rossz és jó között van egy kis hézag is. És ebbe a kis hézagba nem csupán Te, de az emberiség kilencvennyolc százaléka kényelmesen belefér.

Gondolj arra: föl kell építeni a békességet ezen a világon. És békességet építeni csak jóindulatból lehet. Nem elég tehát, ha nem gyártasz rossz téglákat valamely épülethez. Téglák nélkül nem épül föl semmiféle fal. Jó téglákat kell gyártanod.

Ha az emberiség két százaléka rossz téglát gyárt, kilencvennyolc százaléka pedig Veled együtt tétlenül henyél jó és rossz között: ki építi föl vajon a békesség házát?

Keresztény nyelvtan

Egy öreg keresztény, egyszer tanítást tartott a „keresztény grammatika” témaköréből, ahogyan ő nevezte, amelynek során oktatását a következő szavakkal kezdte: „Az iskolában valamennyien tanultátok, hogy az első személy az „én”, a második a „te”, a harmadik pedig az „ő”. A keresztény grammatikában ez alapvetően hibás. Ott minden fordítva van.

Az első személy az „Ő”, vagyis az Isten, a második személy a „te”, vagyis a felebarátunk, – és az „én” pedig egészen a végére kerül, mint aki harmadik a sorban. Ezt a nyelvtant mi még távolról sem tanultuk meg.”

A Szent Anna templom 100. évfordulóján visszatekintés a jubileumi évre

Október 14 - én befejeződik a templom 100. évfordulójára meghirdetett jubileumi év. Az alábbi programokkal tettük színessé az egyházközségünk ünnepi évét.

2011. október: - Batta György felvidéki magyar költő, író, műfordító, újságíró, publicista, színműíró előadása. - Budapesti városnézés panoráma külön busszal, idegenvezetővel

2011. november: - görög katolikus szertartású szentmise a templomban

2011. december: - Pitti Katalin operaénekesnő és Virágh András orgonaművész előadása - Dr. Diós István adventi lelkigyakorlata

2012. január: - a családok ünnepélyes megáldása
- A Premontrei Szent Norbert Gimnázium, Egyházzenei Szakközépiskola növendékeinek műsora

2012. február: - Eperjes Károly színművész tanúságtétele

2012. március: - Nagyböjti lelkigyakorlat és a Torinói lepel másolatának bemutatása. Vezetője volt Tamási József plébános Tiszaföldvárról
- A „Budapesti Ifjúsági Kórus” fellépése

2012. április: - A 2012-ben kerek házassági évfordulójukat ünneplő házaspárok jubileumi megáldása

2012. május: - a plébániai hittanosok anyák napi műsora
- Hegyi Barnabás orgonahangversenye
- bérnálás - Egyházközségi majális

2012. június: - Egyházközségi buszos zarándoklat Máriagyűdre
- „Barangolás a zene korszakai között” címmel Keszthelyi Koschler Mária, Edelényi Szabó Zsuzsanna énekesnők műsora

2012. szeptember: - A Pesti Jézus Szíve Templom „Musica Sacra” kórusának előadása

2012. október: - Mága Zoltán hegedűművész koncertje, - a jubileumi év záróeseménye

*A 100. évfordulóra készült emléktárgyak még továbbra is kaphatók a sekrestyékben. Ezek vásárlásával a jubileumi év költségeit lehet támogatni.
A jó Isten áldása, Szent Anna pártfogása kísérje a kerepesi hívek további életét!*

Szentmise szándékok október hónapban

1. +Turai Mihályné, +Turai Mihály és +Károly fiuk
2. A Turai és Brancs +szülők
3. +Soproni szülők, +István fiuk és +Nagyszülők
4. +Rusznay Mihály, +neje Veres Julianna és összes +Hozzá tartozó
5. Jézus Szíve tiszt. engesztelésül; A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért
6. +Hoffmann István +Neje, +István fiuk és +Szülők
7. +Horváth György, +Felesége és +Gyermekeik (8.00)
Az egyházközség híveiért (11.00)
Hálából házassági évfordulón - A Szűzanya tiszteletére (18.00)
8. A Rózsafüzér társulat 28. (Heikné) csoportjának élő Tagjai
9. A Rózsafüzér társulat 28. (Heikné) csoportjának +Tagjai
10. +Nagyszülők
11. +Kovács Mihály, +neje Gróf Anna, +Szüleik és összes +Hozzá tartozó
12. A Szűzanya tiszteletére
13. *Hálaadás - a Szent Anna templom felszentelésének 100. évfordulója*
14. +Tupi Pál, +Felesége, +Gyermekeik és +Hoffmann István (8.00)
Hálaadás - a Szent Anna templom felszentelésének 100. évfordulója (11.00)
..... (18.00)
+Pup Józsefné, +Férje és összes +Hozzá tartozóik
15. +Jánosi Lajos, a Rozmüller és a Jánosi +szülők és összes +Hozzá tartozó
16.
17.
18.
19. +Kundra László, neje +Stógl Anna és +Hozzá tartozók
20. +Lovicska István, felesége +Kundra Terézia és +László fiuk
21. A Szabó család +tagjai (8.00)
..... (11.00)
+Mándó Józsefné (18.00)
22. Hősi halottakért
23. +Gróf László és összes +Hozzá tartozó
24. A Rózsafüzér társulat 4. (Molnár Istvánné) csoportjának élő Tagjai
25. A Rózsafüzér társulat 4. (Molnár Istvánné) csoportjának +Tagjai
26. +Esztergomi János, +Esztergomi Jánosné, a Turai és az Esztergomi +nagyszülők
27.
28. *Az egyházközség októberben +Hívei* (8.00)
..... (11.00)
+Gróf Gábor 9. évf. és +Gróf Gáborné (18.00)
29. Élő Róbertért
30.
31. Hálából - születésnapon

Ne félj, csak higgy! (Részlet)

Ő lehajol mindig hozzád, nyújtja a kezét,
és te nem vagy képes, hogy imával dicséred?
Inkább elbújsz, azt várva, Ő szólítson megint,
de hát ki vagy te, ember?

Egy porszem, melyet elfúj a szél,
pedig csak annyi kellene, hogy dicsőítsd
az Ő Nevét!

Bátran, őszintén kulcsold imára a kezed!
Hiszen tudod, hogy szeret és megbocsát neked.

Isten egyetlen Fiát adta érted, Jézust,
aki a legnagyobb kincs.

De te mit tudsz adni, halljam hát?
Most is inkább hallgatsz,
még érved sincs!

Maradj a békítő csendben, fordulj Őfelé,
újból hív, és irgalmas kegyelmébe fogad.

Hadd hallja imádkozó, alázatos szavad.

Érzed már szeretetét?

Hallod onnan fentről feleletét,
Amely kristálytiszta hangzik?

„Ne félj, csak higgy!”

Sípos Márta

**A szilasligeti kápolnában - minden hónap 1. vasárnapján reggel 8.00 órakor
görög katolikus szentmise,
- minden hónap első péntekén 17.00 órakor
gyóntatás és áldoztatás van.**

„LÉPCSŐK”

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósné

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Szabadság út 246.

Tel.: 06/28/560-370 Fax: 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>

Megjelenik két havonta, első vasárnap 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: **8.00 és
18.00**

Hétköznapi: **6.15**
Kivéve csütörtök: **18.00**

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: **11.00**